

1.Do tmy zní volání. Ozvěna vrací jméno tvý a já dál sním.
Vrátit chtěl bych zas čas, tebe s ním.

2.Čas sladkých vyznání, nikdy už nevrátí se k nám, už ztich tvůj smíc
h.
Jen zvony vyznání, dunění plný černý chrám, úúúúúááá.

R.Po všech zdech píšu jméno tvý - má Karin.
Nevěřím, že musela's mi lhát.

3.Neznal jsem tajemství skrývaná pod tvým usměvem, čas krutých her.
Prohry i ztráty tvý, bezedná propast bílých stěn, úúúááá.

R.Po všech zde píšu jméno tvý - má Karin.
Nevěřím, že musela's mi lhát.

R.Tvá smrt má příchut' vysvobození, ze všech pout co jehla umí dát.
Tvá smrt tíží jako kamení, stává se jen co se musí stát.

4.Chci vážit na gramy, přes bílý závoj vnímat svět - a co dál.
Krutý je poznání, nikdy se nesmět vrátit zpět, úúúááá.

R.Po všech zde píšu jméno tvý - má Karin.
Nevěřím, že musela's mi lhát.

Tvá smrt má příchut' vysvobození, ze všech pout co jehla umí dát.
Tvá smrt tíží jako kamení, stává se jen co se musí stát.

R.Po všech zde píšu jméno tvý - má Karin.
Nevěřím, že musela's mi lhát.

Tvá smrt má příchut' vysvobození, ze všech pout co jehla umí dát.
Tvá smrt tíží jako kamení, stává se jen co se musí stát.

Má Karin.